

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.173 van 28 juni 2013
in de zaak A. 206.770/IX-7836**

In zake : Kurt VANDEKINDEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de LOKALE POLITIEZONE ARRO IEPER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Alain Vanryckeghem
kantoor houdend te 8900 Ieper
Rijselstraat 132
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 oktober 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 4 september 2012 van het politiecollege van de politiezone Arro Ieper “om geen tussenkomst te verlenen voor de medische kosten die het gevolg zijn van de tweede operatie die Dhr Vandekinderen onderging op 14 juli 2011, aangezien uit de beslissing van de Gerechtelijke Geneeskundige Dienst niet blijkt dat er een causaal verband bestaat tussen het arbeidsongeval en de 2de operatie die Dhr Vandekinderen onderging”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 mei 2013.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Mathieu Malfait, die loco advocaat Alain Vanryckeghem verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is inspecteur van politie bij de lokale politiezone Arro Ieper.

3.2. Op 21 december 2009 is de verzoeker het slachtoffer van een ongeval dat door de verwerende partij wordt erkend als “arbeidsongeval”. Het ongeval is gebeurd op de weg van het werk naar huis.

3.3. Ingevolge dit ongeval dient de verzoeker te worden geopereerd aan zijn linker knie. Deze operatie heeft plaats op 3 mei 2010. De verzoeker

verkrijgt, naar eigen zeggen, de terugbetaling van alle medische kosten tot 22 maart 2011.

3.4. Op 14 juli 2011 ondergaat de verzoeker een tweede operatie aan zijn linkerknie.

De verwerende partij weigert evenwel de kosten in verband met deze tweede operatie te vergoeden. Aan de verzoeker wordt meegedeeld dat het politiecollege het eindbesluit van de gerechtelijke geneeskundige dienst wenst af te wachten.

3.5. Op 30 januari 2012 dagvaardt de verzoeker de verwerende partij voor de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Ieper in kort geding, teneinde onder meer de terugbetaling te verkrijgen van de medische kosten met betrekking tot de operatie van 14 juli 2011.

3.6. Op 27 maart 2012 stelt de gerechtelijke geneeskundige dienst een blijvende ongeschiktheid van 6% vast en vermeldt hij een “lijst van de afwezigheden die in medisch causaal verband zijn met het arbeidsongeval”.

3.7. Bij beschikking van 27 april 2012 wijst de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Ieper verzoekers vordering af als ongegrond wegens gebrek aan hoogdringendheid van de zaak en omdat eisers vordering wezenlijk een beoordeling ten gronde vergt.

3.8. Uit de navolgende briefwisseling tussen de partijen blijkt dat er nog steeds betwisting bestaat omtrent de betaling van de voormelde medische kosten.

3.9. Op 4 september 2012 beslist het politiecollege “om geen tussenkomst te verlenen voor de medische kosten die het gevolg zijn van de tweede operatie die Dhr Vandekinderen onderging op 14 juli 2011, aangezien uit de

beslissing van de Gerechtelijke Geneeskundige Dienst niet blijkt dat er een causaal verband bestaat tussen het arbeidsongeval en de 2de operatie die Dhr Vandekinderen onderging”.

Dit is de bestreden beslissing.

3.10. Op 12 november 2012 dagvaardt de verzoeker de verwerende partij voor de arbeidsrechtbank te Ieper in een procedure ten gronde.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij werpt op dat het beroep onontvankelijk is bij gebrek aan belang. Zij betoogt dat de verzoeker *de facto* tracht een privaat voordeel te verkrijgen, namelijk de terugbetaling van de bedragen waarop hij meent recht te hebben. Volgens haar heeft het beroep aldus betrekking op een geschil omtrent burgerlijke rechten, waarover overeenkomstig artikel 144 van de Grondwet enkel de burgerlijke rechtbanken kunnen oordelen. De verzoeker blijkt ook deze mening toegedaan, nu hij zelf de verwerende partij dagvaardt voor de burgerlijke rechtbanken teneinde de betaling te verkrijgen van de betwiste bedragen.

5. De verzoeker repliceert dat de ingeleide procedure voor de arbeidsrechtbank niet uitsluit dat hij tevens bij de Raad van State de nietigverklaring van de bestreden beslissing vordert. Deze beslissing belet immers dat hij de wettelijk voorziene vergoedingen krijgt, zodat hij een rechtstreeks nadeel ondergaat. De verzoeker stelt dat hij weliswaar gerechtigd is op de vergoeding, maar dat de overheid zich een discretionaire bevoegdheid aanmeet om erover te oordelen of de kwestieuze kosten in causaal verband staan met het erkende arbeidsongeval. De gronden waarop de verwerende partij meent dat een dergelijk causaal verband niet aanwezig is, zijn volgens de verzoeker foutief. De verzoeker

stelt dat de Raad van State de bestreden beslissing kan vernietigen, waarna de verwerende partij een nieuwe beslissing zal dienen te nemen met inachtneming van het vernietigingsmotief. Hij besluit dat het beroep ontvankelijk is en hij wel degelijk een belang heeft.

Beoordeling

6. De Raad van State is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring van een administratieve beslissing in zoverre de wet de kennisneming van het geschil aan de rechtscolleges van de rechterlijke macht heeft toegewezen.

7. Te dezen voert de verzoeker aan dat de kwestieuze medische kosten die hij heeft moeten maken naar aanleiding van zijn operatie van 14 juli 2011, in oorzakelijk verband staan met zijn ongeval van 21 december 2009. Wanneer de verwerende partij beslist om niet tussen te komen in deze medische kosten omwille van de afwezigheid van dat causaal verband, dan rijst er tussen de verzoeker en de verwerende partij een geschil betreffende de vergoeding van de schade die voortvloeit uit een ongeval op de weg van het werk. Krachtens artikel 579, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek valt dit geschil binnen de materiële bevoegdheid van de arbeidsrechtbank en dus binnen de rechtsmacht van een rechtscollege van de rechterlijke macht. De rechtsmacht van de arbeidsrechtbank sluit te dezen de rechtsmacht van de Raad van State uit.

8. De exceptie is gegrond voor zover ze een gebrek aan rechtsmacht van de Raad van State inroept.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 juni 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door

Tiny Temmerman, griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys